

Sygn. akt III AUa 364/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lipca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Elżbieta Gawda
Sędziowie:	SA Barbara Hejwowska SA Małgorzata Rokicka - Radoniewicz (spr.)
Protokolant: protokolant sądowy Joanna Malena	

po rozpoznaniu w dniu 15 lipca 2015 r. w Lublinie

sprawy A. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniu społecznemu

na skutek apelacji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 20 lutego 2015 r. sygn. akt VII U 99/14

I. oddala apelację;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L. na rzecz A. B. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego, oddalając wniosek w pozostałej części.

III AUa 364/15

UZASADNIENIE

Organ rentowy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 2 stycznia 2014 roku stwierdził, że A. B. od dnia 1 października 2013 roku nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie mająca ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 60 % kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia.

W uzasadnieniu decyzji wskazano, że w związku z roszczeniem o wypłatę zasiłku chorobowego wszczęte zostało postępowanie wyjaśniające, w wyniku którego ustalono, że wnioskodawczyni uzyskała wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej od 1 października 2013 roku oraz dokonała zgłoszenia do ubezpieczeń, w tym dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego od w/w daty. W deklaracjach rozliczeniowych ZUS DRA wskazała za miesiące od października 2013 roku do listopada 2013 roku podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości po 9.031,28 złotych. W ocenie ZUS przeprowadzone postępowanie wykazało, że działalność gospodarcza została rozpoczęta dla pozor, a jej celem nie było faktyczne jej prowadzenie przez oznaczony czas, ale skonструowanie okoliczności świadczących o jej wykonywaniu w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa.

Od tej decyzji odwołanie do Sądu Okręgowego w Lublinie złożyła A. B., która domagała się jej zmiany przez objęcie jej obowiązkowymi ubezpieczeniami społecznymi i dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym od dnia 1 października 2013 roku, zgodnie ze złożonymi deklaracjami. Skarżąca podniosła, że podjęła pozarolniczą działalność, ponieważ liczyła na to, że współpracując z dotychczasowym pracodawcą oraz innymi znanymi jej firmami, poświęcając mniej czasu na pracę osiągnie wyższe dochody oraz zapewni sobie elastyczny czas pracy. Pierwszych klientów szukała wśród znanych jej przedsiębiorców. Podjęła współpracę z firmą (...) Spółką z o.o., dla której zajmowała się weryfikacją i rozliczaniem towarów i materiałów magazynowych zgodnie z umową z dnia 1 października 2013 roku, zaś współpraca z firmą (...) Spółką z o.o. stosownie do treści umowy zawartej w dniu 3 października 2013 roku polegała na przygotowaniu wniosku kredytowego oraz sporządzeniu prognoz wieloletnich.

Sąd Okręgowy w Lublinie wyrokiem z dnia 20 lutego 2015 roku zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że A. B. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu i dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 1 października 2013 roku oraz zasądził od organu rentowego na rzecz wnioskodawczyni kwotę 360 złotych tytułem kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy ustalił, że A. B. ukończyła liceum ekonomiczne i studia licencjackie o kierunku „pedagogika specjalna”. Pracowała na podstawie umowy zlecenia przez okres około roku w Klubie Sportowym (...) Spółce z o.o. w L. w charakterze recepcjonistki. We wrześniu 2011 roku została zatrudniona na stanowisku specjalisty do spraw rozliczeń transportu w firmie (...) Spółce z o.o. w L., zajmującej się produkcją i dostawą betonu. Zatrudnienie ustało na mocy porozumienia stron z dniem 30 września 2013 roku. Z tytułu wynagrodzenia za pracę ostatnio otrzymywała w tym zakładzie kwotę 2.400 złotych brutto. W okresie od 13 marca 2012 roku do 28 marca 2012 roku skarżąca była uczestnikiem kursu zorganizowanego przez Zakład (...) w L. w zakresie pracownika kadrowo – płacowego. Po zdaniu w dniu 21 czerwca 2012 roku egzaminie przed komisją powołaną przy Zespole Szkół (...) w L. uzyskała tytuł zawodowy technika ekonomisty.

Z dniem 1 października 2013 roku A. B. rozpoczęła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej zarejestrowanej pod nazwą A. B. Usługi (...). Jej przedmiot został określony w ewidencji jako „działalność usługowa związana z administracyjną obsługą biura”. Wnioskodawczyni zgłosiła fakt rozpoczęcia działalności w Pierwszym Urzędzie Skarbowym w L., dokonała zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych, ubezpieczenia zdrowotnego i dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego od dnia 1 października 2013 roku, wykazując w deklaracjach rozliczeniowych ZUS DRA za miesiące od października 2013 roku do listopada 2013 roku podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia w wysokości po 9.031,28 złotych i opłaciła należne z tego tytułu składki. W tym czasie nie posiadała innych tytułów do ubezpieczeń społecznych.

W związku z rozpoczętą działalnością A. B. dokonała zakupu materiałów biurowych.

W dniu 1 października 2013 roku wnioskodawczyni jako przedsiębiorca zawarła z (...) Spółką z o.o. z siedzibą w L. umowę o współpracy. Przedmiotem tej umowy było wykonywanie przez nią usług biurowych polegających na rozliczeniu stanów magazynowych za III kwartał 2013 roku. Szczegółowy zakres czynności obejmował weryfikację przychodów i rozchodów na poszczególne inwestycje, analizę niedoborów i nadwyżek magazynowych. Czynności te miały być przeprowadzone w okresie od 1 października 2013 roku do 31 października 2013 roku. Należność

za wykonanie usługi określono na 2.800 złotych. W wykonaniu zawartej umowy zajmowała się dokumentacją związaną z przyjęciem towarów do magazynu, rozchodami wewnętrznymi, przyjęciem wyrobów gotowych z produkcji. Sporządzała zestawienia dotyczące rozchodu paliwa oraz wyliczenia średniego zużycia paliwa przez poszczególne pojazdy. Zajmowała się rozliczaniem czasu pracy kierowców.

Z dniem 3 października 2013 roku rozpoczęła również współpracę z (...) Spółką z o.o. w L.. Przedmiotem umowy z dnia 3 października 2013 roku była usługa polegająca na realizacji czynności biurowo – księgowych w postaci przygotowania wniosków kredytowych, sporządzenia prognoz wieloletnich w okresie od 7 października 2013 roku do 14 października 2013 roku. Za wykonanie usługi uzgodniono cenę 600 złotych. Ubezpieczona sporządzając wnioski kredytowe do banków dla klientów firmy (...) korzystała z dokumentów finansowo – księgowych znajdujących się w spółce. Zajmowała się też wieloletnimi prognozami działalności różnych podmiotów. Jednocześnie zleciła spółce (...) prowadzenie i przechowywanie książki przychodów i rozchodów, za którą to usługę ustalono należność w kwocie 100 złotych netto miesięcznie.

Za usługi biurowe świadczone w październiku 2013 roku na rzecz firmy (...) Spółki z o.o. w L. odwołująca otrzymała kwotę 2.800 złotych, a od (...) Spółki z o.o. w L. 600 złotych. W księdze przychodów i rozchodów odnotowano za październik 2013 rok przychód w wysokości 3.400 złotych, wydatki na kwotę 352,76 złotych.

A. B. od dnia 4 listopada 2013 roku była nieprzerwanie niezdolna do pracy. W piśmie z dnia 28 stycznia 2014 roku skierowanym do ZUS poinformowała o zamiarze wykorzystania 20 - tygodniowego urlopu macierzyńskiego, dodatkowego 6-tygodniowego urlopu macierzyńskiego oraz 26 – tygodniowego urlopu rodzicielskiego w okresie od dnia porodu, tj. od 23 stycznia 2014 roku do dnia 21 stycznia 2015 roku.

W marcu 2014 roku ubezpieczona podjęła dalsze czynności w celu kontynuowania działalności gospodarczej. W dniu 1 marca 2014 roku zawarła kolejną umowę o współpracę z (...) Spółką z o.o. Za każde wykonywane zlecenie ustalono wynagrodzenie w wysokości 1.000 złotych. W miesiącach marcu 2014 r. i kwietniu 2014 r. skarżąca podobnie jak w październiku 2013 roku sporządzała zestawienia dotyczące zużycia paliwa oraz rozliczała czas pracy kierowców, tj. sporządzała raporty kontrolne dla poszczególnych kierowców na podstawie odczytu tarcz z tachografów w programie T.. Usługi te wykonywała w siedzibie firmy przy ulicy (...) w L., a także w domu, ponieważ firma ta udostępniła jej program T. oraz skaner.

Również współpraca ze spółką (...) była kontynuowana po urodzeniu przez wnioskodawczynię dziecka w 2014 roku.

A. B. w celu utrzymania współpracy z kontrahentami zatrudniła pracownika B. D. na podstawie umowy o pracę zawartej na okres od 5 marca 2014 roku do 5 czerwca 2014 roku w wymiarze 1/4 etatu.

W pierwszym miesiącu skarżąca prowadziła działalność w miejscu zamieszkania i częściowo w siedzibie firmy (...) oraz w siedzibie spółki (...). Po wznowieniu działalności w marcu 2014 roku skarżąca wykonywała głównie czynności w miejscu zamieszkania, a jej pracownik usługi na rzecz firmy (...) świadczył w pomieszczeniach spółki. W wykonaniu zawartej umowy o współpracy sporządzane były wnioski kredytowe, wieloletnie prognozy dla klientów biura (...).

A. B. współpracowała także z (...) z siedzibą w L. reprezentowaną przez K. K.. Przedmiotem umowy była usługa polegająca na realizacji przez skarżącą czynności biurowych. Szczegółowy zakres czynności obejmował segregację i archiwizację dokumentów, przepisywanie i kopiowanie dokumentów. Za tą usługę ustalono wynagrodzenie w wysokości 300 złotych. Wnioskodawczyni zajmowała się przygotowaniem dokumentów kosztowych (faktur i rachunków) dla celów księgowych oraz porządkowaniem wszystkich dokumentów handlowych (umów, faktur, dokumentów przewozowych i ubezpieczeniowych) zgromadzonych od początku prowadzenia działalności tj. od stycznia 2012 roku. Wszelkie materiały i dokumenty K. K. dostarczył jej osobiście. Za wykonaną usługę zgodnie z fakturą skarżącej została wypłacona kwota 300 złotych.

Powyższych ustaleń Sąd dokonał w oparciu o dowody z dokumentów oraz zeznania wnioskodawczyni i świadka, które podzielił. Zeznania te są spójne ze sobą, wzajemnie się uzupełniają, nie zawierają sprzeczności. Wiarygodność

przedłożonych dokumentów nie budzi wątpliwości, sporządzone zostały przez upoważnione organy, spełniają wymogi formalne, nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Z dowodów tych wynika, że A. B. podjęła z dniem 1 października 2013 roku działalność gospodarczą i ją faktycznie wykonywała. Dopełniła wszelkich formalności związanych z zarejestrowaniem działalności, zgłoszeniem we właściwym urzędzie skarbowym, dokonała zgłoszenia do ubezpieczeń, przygotowała potrzebne materiały biurowe. Do wykonywania działalności określonej w (...) miała wystarczające wykształcenie i doświadczenie zawodowe. Rozliczaniem pracy kierowców i przy tej okazji wykorzystaniem specjalnego programu zajmowała się uprzednio pracując w firmie (...). Przy czym wykonywanie podobnych, czy nawet tych samych czynności na rzecz byłego pracodawcy w ocenie Sądu nie świadczy o pozorności podjętych przez odwołującą działań, skoro rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło za porozumieniem stron, a taka forma współpracy okazała się korzystna dla obu stron. Z zeznań odwołującej wynika, że na jej miejsce nie został zatrudniony inny pracownik, ona sama zaś mogła dogodnie dla siebie zorganizować czas pracy przewidując konieczność opieki nad dzieckiem, oraz liczyć na większe dochody związane z wykonywaniem usług również na rzecz innych przedsiębiorców, zwłaszcza, że uzgodniła z byłym pracodawcą możliwość korzystania z programu (...). O prowadzeniu działalności świadczą zawarte umowy o współpracy z (...) Spółką z o.o. oraz biurem (...) spółką z o.o. Na rzecz obu tych firm w październiku 2013 roku wykonywała konkretne prace, a zatem nie można takim umowom zarzucić pozorności. Odwołująca wykonywała czynności samodzielnie, na własny rachunek, a zatem w okolicznościach sprawy fakt, iż zajmowała się nimi częściowo w siedzibach w/w firm nie świadczy o tym, że wiązał ją z nimi inny stosunek niż wynikający z zawartych umów.

W ocenie Sądu skarżąca w sposób przekonujący wykazała przyczyny zmiany formy swojej aktywności zawodowej. Wprawdzie rozpoczynając działalność gospodarczą była w zaawansowanej ciąży, jednakże pozostając w zatrudnieniu u dotychczasowego pracodawcy, tj. spółki (...) przysługiwałyby jej również świadczenia związane z urodzeniem dziecka, stąd brak jest podstaw do przyjęcia, że jej działania ukierunkowane były na uzyskanie świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

Natomiast w okolicznościach sprawy wskazana przez nią kwota podstawy wymiaru składek faktycznie nie znajdowała uzasadnienia w uzyskiwanych i przewidywanych dochodach. Wnioskodawczyni nie mogła bowiem oczekiwać, że z firmy (...) za wykonywaną pracę w rozmiarze porównywalnym, czy nieco większym do pracy świadczonej w ramach stosunku pracy uzyska wyższą kwotę. Tak duże należności nie wynikały z zawartych umów o współpracę. Nie wiązały ją umowy, czy wiążące ustalenia z innymi przedsiębiorcami. A. B., jak podała nie reklamowała swojej działalności, nie mogła więc przewidywać istotnego wpływu nowych zleceń.

Powyższe okoliczności nie skutkują jednakże przyjęciem, że wnioskodawczyni zarejestrowała działalność bez zamiaru jej prowadzenia. Na bieżąco były rejestrowane w książce przychodów i rozchodów zdarzenia gospodarcze. Po urodzeniu dziecka w 2014 roku zawarła kolejne umowy na wykonanie usług, a w celu zapewnienia współpracy z w/w firmami zatrudniła pracownika.

Jedynie od listopada 2013 roku do lutego 2014 roku nie wiązały skarżącą umowy z żadnym przedsiębiorcą, z uwagi na stan zdrowia, fakt urodzenia dziecka i konieczność zapewnienia mu opieki.

Sąd Okręgowy orzekł, że zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 12 i art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2013 roku, poz. 1442 z późn. zm.) ubezpieczeniu emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu podlegają obowiązkowo osoby fizyczne, które prowadzą pozarolniczą działalność. Podlegają one także dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu (art. 11 ust. 2 cyt. ustawy). Osoby te podlegają w/w ubezpieczeniom od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania jej wykonywania. Obowiązek opłacania składek nie jest przy tym uzależniony od wysokości osiąganych z tytułu prowadzonej działalności dochodów lub ponoszonych strat.

Z definicji działalności gospodarczej zawartej w art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jedn. Dz.U. z 2013 roku, poz. 672 z późn. zm.) wynika, że jest nią zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopali ze złóż, a także działalność

zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Prowadzenie działalności gospodarczej obejmuje faktyczne wykonywanie czynności należących do zakresu tej działalności, a także czynności zmierzających do zaistnienia takich czynności gospodarczych, przy czym wpis do ewidencji działalności gospodarczej (zarejestrowanie działalności) ma istotne znaczenie w sferze ustaleń faktycznych, jednakże nie przesądza o rzeczywistym prowadzeniu tej działalności. Prowadzi jedynie do domniemania, według którego osoba wpisana do ewidencji traktowana jest jako prowadząca działalność gospodarczą. To samo dotyczy wykreślenia wpisu z ewidencji.

W ocenie Sądu w sprawie niniejszej nie zostało obalone domniemanie prowadzenia działalności gospodarczej wynikające z wpisu do ewidencji.

W świetle powyższych ustaleń należy przyjąć, że A. B. podjęła pozarolniczą działalność gospodarczą z dniem 1 października 2013 roku z zamiarem jej prowadzenia i taką działalność faktycznie prowadziła.

Konsekwencją ustalenia prowadzenia przez wnioskodawczynię pozarolniczej działalności gospodarczej od 1 października 2013 roku jest przyjęcie, iż od tego czasu podlega ona z tego tytułu w/w ubezpieczeniom.

Orzeczenie o kosztach postępowania uzasadnia przepis art. 98 § 1 k.p.c. oraz § 11 pkt 2 w związku z § 2 pkt 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r., poz. 490). Na niezbędne koszty postępowania składają się koszty zastępstwa procesowego w zasądzonej wysokości. Ustalając wysokość wynagrodzenia pełnomocnika przy przyjęciu podwyższonej stawki Sąd miał na uwadze rodzaj i stopień złożoności sprawy oraz duży nakład jego pracy.

Od tego wyroku apelację wniósł organ rentowy – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. zaskarżając wyrok w całości. Wyrokowi zarzucał:

1. naruszenie prawa materialnego poprzez niewłaściwe zastosowanie art.6 ust.1 pkt.5 oraz art.13 pkt.4 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych i ustalenie, że A. B. z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej podlega ubezpieczeniom społecznym od dnia 1 października 2013 roku;
2. sprzeczność ustaleń Sądu z treścią zebranego w materiał dowodowy poprzez uznanie, że wnioskodawczyni rzeczywiście prowadziła działalność gospodarczą i pominięcie faktu, że działalność została rozpoczęta jedynie formalnie, w celu uzyskania bardzo wysokich świadczeń z ubezpieczenia społecznego;
3. naruszenie prawa procesowego art.233 kpc poprzez błędną ocenę materiału dowodowego polegającą na pominięcie faktu, że wnioskodawczyni nie udowodniła rzeczywistego prowadzenia działalności gospodarczej.

Wnosił o zmianę wyroku i oddalenie odwołania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest całkowicie bezzasadna.

Sąd Okręgowy, rozpoznając odwołanie wnioskodawczyni od zaskarżonej decyzji, poczynił bardzo dokładne ustalenia w zakresie stanu faktycznego, przeprowadził dowody z zeznań świadków i wnioskodawczyni na okoliczność, czy wnioskodawczyni faktycznie podjęła działalność i w jaki sposób ją prowadziła oraz jakie były powody rozpoczęcia tej działalności, skoro bezpośrednio przed tym faktem posiadała już tytuł ubezpieczenia w czasie rwania stosunku pracy. W uzasadnieniu wyroku bardzo dokładnie i szczegółowo przeanalizował materiał dowodowy zebrany w postępowaniu przed organem rentowym i uzupełniony przez Sądem. Sąd Apelacyjny podziela w pełni stanowisko Sądu I instancji, że dowody te wskazują, że wnioskodawczyni rozpoczęła i faktycznie prowadziła działalność, zgodnie z dokonaniem zgłoszeniem i wynikającą z dokonanego wpisu. Wiarygodność świadków i strony nie budzi wątpliwości, zeznania są dokładne, spójne a zarazem spontaniczne. Wynika z nich nie tylko, że wnioskodawczyni od chwili zgłoszenia do

ewidencji rozpoczęła działalność i ją prowadziła, ale również, że po urodzeniu dziecka kontynuuje ją, rozszerzając stopniowo jej zakres.

Wbrew pogładowi wyrażonemu w apelacji Sąd Apelacyjny stwierdza, że nie zachodzi zarzucana w apelacji sprzeczność ustaleń faktycznych Sądu Okręgowego z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego. Wbrew zarzutom apelacji Sąd pierwszej instancji przeprowadził bardzo wnikliwe postępowanie dowodowe w granicach zgłoszonych wniosków dowodowych i poczynił ustalenia faktyczne, które znajdują oparcie w przeprowadzonych dowodach, są dokładne i wewnątrznie spójne. Nie można przy tym pominąć faktu, że organ rentowy nie zgłaszał żadnych wniosków dowodowych, ani też nie podważał wiarygodności dowodów przedstawionych przez wnioskodawczynię. Sąd Apelacyjny nie dopatrzył się uchybień uzasadniających zarzut przekroczenia granic zastrzeżonej dla sądu swobodnej oceny dowodów (art.233 § 1 KPC). Zastrzeżenia organu rentowego dotyczą nieistotnych kwestii nie mających związku z przedmiotem postępowania i zawierają własną interpretację faktów, nie znajdującą potwierdzenia w zebranym materiale dowodowym. Uzasadnienie zaskarżonego wyroku w pełni odpowiada wymogom art.328 § 2 KPC – Sąd I instancji bardzo szczegółowo ocenił wszystkie dowody i wyjaśnił przystępnie podstawę prawną rozstrzygnięcia z przytoczeniem przepisów prawa.

Sąd Apelacyjny w całej rozciągłości podziela stanowisko Sądu Okręgowego. W tej sytuacji nie zachodzi potrzeba ich powtarzania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 22 kwietnia 1997 roku II UKN 61/97 – OSNAPiUS 1998/3/104, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1998 roku I PKN 339/98 – OSNAPiUS 1998/24/776). Podnieść należy dodatkowo, że skarżący argumentami przytoczonymi w apelacji w żaden sposób nie podważył zasadności stanowiska Sądu pierwszej instancji. Nie można zgodzić się z tezą apelacji, że zgłoszenie do ubezpieczenia było jedynie pozorne i nie poprzedzone rozpoczęciem działalności, a działalność nie była prowadzona. Brak jest podstaw do kwestionowania ustaleń Sądu co do wartości dowodów przedstawionych przez wnioskodawczynię i w konsekwencji uznania, że dowody te potwierdzają jednoznacznie podjęcie przez wnioskodawczynię działalności od dnia wskazanego w zgłoszeniu i prowadzenie jej nieprzerwanie do dnia porodu, a nawet obecnie po zakończeniu zasiłku macierzyńskiego. Organ rentowy a priori przyjął założenie, że prowadzenie działalności było pozorne, ale w toku postępowania sądowego nie przedstawił żadnych dowodów na poparcie tej tezy, poza własnym przekonaniem, że podejmowanie działalności przez każdą kobietę w ciąży, podobnie jak zawieranie umów o pracę przez ciężarną, budzi wątpliwości, co do powodów, dla których nastąpiło zgłoszenie działalności.

W tej sytuacji bezzasadny jest również zarzut naruszenia prawa materialnego – skoro działalność była prowadzona przez wnioskodawczynię, to stanowiła tytuł ubezpieczenia społecznego emerytalnego, rentowego i wypadkowego.

Z tych względów Sąd Apelacyjny na mocy art.385 KPC orzekł, jak w sentencji.

Orzeczenie o kosztach zawarte w punkcie II wyroku Sąd Apelacyjny oparł na przepisach art.98 KPC oraz § 11 ust.2 i § 12 ust.1 pkt.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz.1349), mając na względzie nakład pracy pełnomocnika przy opracowaniu odpowiedzi na apelację i udział w rozprawie apelacyjnej.